

ARQUEOCEC

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 2 Núm. 14
Agost 2012

Juliol-

ACTIVITATS, FETS I NOTÍCIES D'ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

Una làpida misteriosa apareix a Montblanc

Les excavacions arqueològiques al recinte emmurallat de Montblanc deixen al descobert una gran làpida i les fonts medievals de la vila

La llosa, trobada a tocar de l'antic call, mostra dues torres encarades

La recuperació de tot el perímetre de la muralla montblanquina, amb l'excavació del que fins ara es coneixia com a "torre de Poblet", ofereix sorpreses. Gratant, gratant, han aparegut restes ben conservades del que ara s'ha comprovat que era quasi una fortalesa. L'alcalde, Josep Andreu, ha explicat: "De fet, ha sortit un conjunt d'edificis, en què s'inclou una torre que dobla en superfície la trentena fins ara conegudes." La torre es va erigir sobre una antiga casa del monestir. Quan el 1370 es va començar a construir la muralla, l'edifici feia nosa. A canvi de poder conservar-lo, el convent es va comprometre a fortificar encara més el clos amb aquesta gran torre.

Annex al conjunt, hi passa l'antic riu, el Riuot, cobert al segle XIX. Fa una setmana, les excavacions han permès descobrir una peça buscada del patrimoni local, les fonts medievals de la vila. I estan perfectament conservades. Són dues cisternes interconnectades, una per a les necessitats humanes i l'altra per al bestiar. Estan protegides per arcades. Una làpida calcària de 2,5 metres de llargada fa de presa a la font per a consum humà.

La troballa fa ballar el cap a l'arqueòleg Josep M. Vila. L'únic gravat són dues grans torres, horitzontals i encarades. "Pot ser un llinard de porta. O una làpida sepulcral provinent de la reforma de l'església de Santa Maria del segle XVI." L'antic call, del qual no queden vestigis visibles en l'actualitat, és a tocar del conjunt. S'especula si pot formar part d'algun edifici jueu. Si fos el cas, les dues torres simbolitzarien les portes de Jerusalem.

Josep Ma. Vila mostra la làpida, que forma part de les també descobertes fonts medievals. La van col·locar perquè servís de presa.

Foto: E.P.

HOWART CARTER

La que coneixem com la Vall dels Reis a Egipte, és una àrida i rocosa vall que es pot recórrer còmodament en un quart d'hora, però que malgrat això Howard Carter va trigar vuit anys a descobrir-hi el sepulcre de Tutankamon. Segons ell i molts d'altres estaven fermament convençuts que aquest faraó havia d'estar enterrat precisament en aquesta vall, no en va allí s'hi havia sepultat tota la XVIII dinastia.

És que Carter va tenir mala sort?, o es tractava d'un cas de tenacitat i confiança?

CONSTRUCCIONS DE PEDRA EN SEC

Les construccions de pedra en sec, barraques, marges, murs, cossiols, cisternes, etc. constitueixen un patrimoni que encara avui és força desconegut i massa sovint menystingut per les mateixes administracions responsables de la seva protecció i conservació.

La seva recerca, catalogació i estudi entra de ple en el que podríem anomenar sense cap mena de dubte “**arqueologia agrícola**”.

Les tècniques de construcció de les barraques, amb les seves cúpules aixecades mitjançant l'aproximació de filades, provenen del Neolític. És precisament a la Bretanya francesa on hi trobarem unes grans construccions funeràries del Neolític construïdes amb les mateixes tècniques de la pedra en sec que podem veure a les nostres barraques. L'únic canvi que han experimentat aquestes construccions ha estat el de la seva utilització, doncs si al Neolític tenien una funció eminentment funerària, al llarg dels segles aquestes tècniques constructives han derivat al camp de l'agricultura i de la ramaderia.█

Barraca a la Garriga d'Empordà

LA REDACCIÓ US DESITJA UNES

**BONES VACANCES D'ESTIU,
FINS AL MES D'OCTUBRE**

Sepulcre neolític a Bougon, Bretanya francesa